

په چاڼه
د پوهنې د کورنۍ

آشپزخانه د پوهنې

د پوهنې د کورنۍ

ئابدۇكېرىم قادىر

تۆتىنچى ئېراغا سەپەر

(رومان)

مىللەتلەر نەشرىياتى

图书在版编目(C I P)数据

中华人民共和国法律汇编. 2007: 朝鲜文 / 全国人民代表大会常务委员会法制工作委员会编; 中国民族语文翻译中心译. —北京: 民族出版社, 2008. 10

ISBN 978-7-105-09592-6

I. 中... II. ①全... ②中... III. 法律-汇编-中国-2007-朝鲜语(中国少数民族语言) IV. D920.9

中国版本图书馆CIP数据核字(2008)第144026号

中国民族语文翻译中心译

民族出版社出版发行

(北京市和平里北街14号 邮编 100013)

<http://www.mzcbs.com>

中国民族语文翻译中心微机照排

迪鑫印刷厂印刷 各地新华书店经销

2008年10月第1版 2008年10月北京第1次印刷

开本: 850×1168毫米 1/32 印张: 16.125

印数: 0001- 500册 定价: 24.00元

ISBN 978-7-105-09592-6/D·1483(朝213)

朝文室电话: 58130534 发行部电话: 64211734

定价: 24.00元

تەكلىپلىك تەھرىر: مۇھەممەدسالھ مەترووزى
مەسئۇل مۇھەررىر : ياقۇپ مۇھەممەترووزى
مەسئۇل كوررېكتور

ئابدۇكېرىم قادىر
تۆتىنچى ئېراغا سەپەر
(رومان)

نەشر قىلغۇچى	:	مىللەتلەر نەشرىياتى
ئادرېسى	:	بېيجىڭ شەھىرى خېيىڭلى شىمالىي كوچا 14 - قورۇ
پوچتا نومۇرى	:	100013
تېلېفون نومۇرى	:	010—64290862
ساتقۇچى	:	جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرى
باشقۇچى	:	بېيجىڭ دىشەن باسما زاۋۇتى
نەشرى	:	2009 - يىل 3 - ئايدا 1 - قېتىم نەشر قىلىندى
بېسىلىشى	:	2009 - يىل 3 - ئايدا بېيجىڭدا 1 - قېتىم بېسىلدى
ئۆلچىمى	:	850×1168 م.م. 32 كەسەم
باسما تاۋىقى	:	19.625
سانى	:	4000—0001
باھاسى	:	32.00 يۈەن

ISBN 978-7-105-09838-5/1 • 2025 (维 228)

نەشرىياتىن

14 -، 15 - نۆۋەتلىك «خانتەڭرى ئەدەبىيات مۇكاپاتى»، شۇنداقلا «تۆھپە» مۇكاپاتىنىڭ ساھىبى، ياش يازغۇچى ئابدۇكېرىم قادىر 1969 - يىلى يەكەندە تۇغۇلغان. 1989 - يىلى قەشقەر مالىيە - سودا مەكتىپىنىڭ بوغالتىرلىق كەسپىنى پۈتتۈرگەن، ئۆزلىكىدىن ئۆگىنىش بويىچە شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ئۇيغۇر تىل - ئەدەبىياتى كەسپى تولۇق كۇرسىنى؛ شىنجاڭ مالىيە - ئىقتىساد ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ پۇل مۇئامىلە كەسپى تولۇق كۇرسىنى تاماملىغان. ھازىر يەكەن ناھىيىلىك يېزا ئامانەت - قەرز ھەمكارلىق بىرلەشمە كوپىراتىپىدا خىزمەت قىلىۋاتىدۇ.

2005 - يىلدىن ھازىرغا قەدەر ئابدۇكېرىم قادىرنىڭ «تارىم»، «تەڭرىتاغ»، «قەشقەر»، «يېڭى قاشتېشى» قاتارلىق ئەدەبىي ژۇرناللاردا «ئۆتكۈن كېچىسى»، «قىزىل قۇيۇن»، «تەشئارەڭ كۆڭۈل»، «خوتۇن تەڭلىكى»... قاتارلىق يەتتە پارچە پوۋېست، 30 پارچىدىن كۆپرەك ھېكايىسى ئېلان قىلىندى. شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن «دولقۇنلۇق تارىم» ناملىق ھېكايىلەر توپلىمى نەشر قىلىندى. «كونا كوچا» ناملىق ھېكايىسى بىلەن 14 - نۆۋەتلىك؛ «ئەقەدە» ناملىق پوۋېستى بىلەن 15 - نۆۋەتلىك «خانتەڭرى ئەدەبىيات مۇكاپاتى»غا ئېرىشتى. 2007 - يىل 5 - ئايدا پروزا ئىجادىيىتى، جۈملىدىن ھېكايە ئىجادىيىتىدىكى كۆرۈنەرلىك تۆھپىسىگە ئاساسەن ئۇنىڭغا شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق ئەدەبىيات - سەنئەتچىلەر بىرلەشمىسى ۋە

«تارم» ژۇرنىلى تەرىپىدىن «تۆھپە» مۇكاپاتى بېرىلدى. «تارم»، «قەشقەر»، «يېڭى قاشتېشى» قاتارلىق ئەدەبىي ژۇرناللار ئارقا-ئارقىدىن «تىرىلىش، ئۆزىنى تونۇش، يۈرەكتىكى سۆز»، «دولقۇنلۇق تارم» نىڭ تىل ئىزچىللىقى ئۈستىدە ئىزدىنىش»، «يىگىتلىك كوچىسى تولىمۇ ئەگرى-توقاي»، «يەنە يىگىتلىك ھەققىدە» دېگەن تېمىلاردا سۆھبەت خاتىرىسى، ئوبزورلارنى ئېلان قىلىپ، ئاپتورنىڭ ئىجادىيىتىگە يۇقىرى باھا بەردى. «تەشئارەڭ كۆڭۈل»، «زەينەپ»، «چۇۋۇق چىتلاق» قاتارلىق ئۈچ پارچە ھېكايىسى خەنزۇ تىلىغا تەرجىمە قىلىنىپ، 2008-يىلدىن باشلاپ «غەربىي يۇرت ئەدەبىياتى»، «مىللەتلەر ئەدەبىياتى» قاتارلىق ئەدەبىي ژۇرناللاردا ئېلان قىلىندى. قوللىنىلاردىكى «تۆتىنچى ئېراغا سەپەر» ناملىق بۇ ئەسەر ئاپتورنىڭ تۇنجى رومانى.

ئابدۇكېرىم قادىر يۇقىرىقىدەك ئىجادىي نەتىجىلىرى بىلەن قانائەتلىنىپ قالماي، يىرىك ئەسەر ئىجادىيىتى ئۈستىدە ئىزدەنمەكتە. ئىشنىمىزكى، ئاپتورنىڭ مەزكۇر رومانى قۇرۇلمىسىنىڭ ئۆزگىچىلىكى، بەدىئىيلىكىنىڭ يۇقىرىلىقى، دېھقانلار تۇرمۇشىنىڭ ئۆزگىچە تەرەپلىرىنى يارقىن، جانلىق سۈرەتلىيەلگەنلىكى، پېرسوناژلار ئوبرازىدىكى غايە، ئىشەنچنىڭ ئۇرغۇپ تۇرغانلىقى بىلەن ئۇيغۇر پروزا ئىجادىيىتى، جۈملىدىن رومانچىلىقىمىزغا يېڭى جۇلا بەرگۈسى!

ئىچىدىكىلىرى

1	بىرىنچى باب
51	ئىككىنچى باب
101	ئۈچىنچى باب
146	تۆتىنچى باب
195	بەشىنچى باب
243	ئالتىنچى باب
310	يەتتىنچى باب
355	سەككىزىنچى باب
416	توققۇزىنچى باب
464	ئونىنچى باب
509	ئون بىرىنچى باب
560	ئون ئىككىنچى باب

1

ئەتىگەندە كۈن چىقىشتىكى قىزغۇچ قۇم بارخانلىرىنىڭ كەينىدىن ئاستا - ئاستا كۆتۈرۈلگەن قۇياش بىر كۈنلۈك ھارارىتىنى زېمىنغا تەقدىم قىلىپ بولۇپ، ئاخىرى بارا - بارا كۈن پېتىشتىكى دولقۇنسىمان قۇملارنىڭ كەينىگە ئۆتۈپ كەتتى. ئارائاۋاتتىكى ئابباسخاننىڭ ئوغلى ھاپىز بىلەن قۇم - ئاۋاتتىكى ھەسەن خالۋاپىنىڭ قىزى نۇربۇۋىنىڭ توي مەرىكىدە - سى كەچكى شەپەق جىلۋىسى ئىچىدە ئاخىرلىشىپ، ئارائاۋات - لىقلار نەغمە - ناۋا ئىچىدە قىزنى يۆتكەپ كېتىشتى. يىراق - يېقىندىن كەلگەن مېھمانلار، ئۇرۇق - تۇغقانلارمۇ بىر - بىر - لەپ ئۇزاپ، توي تۈگىگەن بولدى.

— ئېلىنچاق - سېلىنچاق بىر كېلىشىپتىكەن بۇ خەق، — دېدى نازىلخان توپا توزۇتۇپ يىراقلاپ كېتىپ قالغان تاكا - سى ۋە قاتارى ئېشەك ھارۋىلىرىنىڭ كەينىدىن بويۇنداپ، — خۇددى ئۇۋىسىغا سۇ كىرىپ كەتكەن ھاشار چۈمۈلىلىرىدەك! — نازىلخاننىڭ ئاق سۈزۈككىنە كەلگەن يۇمىلاق چىرايىدا چوڭ توي قىلىپ، قىز چىقارغانغا تۇشلۇق خۇشاللىق يوق بو - لۇپ، ئەل - يۇرتقا سالغان داستانغا قورسقى ئاغرىغاندەك

ئېغىزى بېسىلمايتتى، — ئۇ خەق خىيالىدا، مۇشۇنداق قۇم-
دەك يوپۇرۇلۇپ كېلىپ قۇمئاۋاتلىقنى راسا بىر چۈكۈلدەتتى
قويالى دېگەن چېغىۋا.

— ئۇنى بىر دېمەڭغا ئاچا، — دېدى نايمىخان تېشىلەلمەي
تۇرغاندەك توم لەۋلىرىنى كۆپۈشتۈرۈپ، — توينىڭ ئاش سۈ-
يىنى دېمىشكەن ۋاقتىمىزدا ئەر قۇدىمىز ئابباسخان يۈزدىن
ئارتۇق مېھمان ئەكەلمەيمىز، دەپ چىڭگىزلىك قىلىپ بىر باش
زەدەك، تۆت سەر گۆشنىڭ ئۈستىدىمۇ تىك تۇرغان. ئايال قۇ-
دىمىز ئاغىچىخانمۇ ھە دېگەندە ئېرىنىڭ ئاغزىدىن گەپنى تار-
تىۋېلىپ، بوينىنى غازنىڭ بوينىدەك سوزۇپ ئولتۇرۇپ دېمى-
گەن چىرايلىق گەپلىرى قالمىغان. مانا بۈگۈن ھاشىرىنى سا-
تىدىغاندەك بىر پاتمان ئادەمنى باشلاپ كەپتۇ! ئارائاۋات بىلەن
قۇمئاۋاتنىڭ ئارىلىقىدىكى تار قۇملۇق يولغا قانداقمۇ پېتىش-
قاندۇ، شۇنچە ئادەم.

— كۆرمىدىڭلارمۇ، ئاچچىق ئۈچەيدەك ئۇزۇندىن — ئۇزۇن
سوزۇلۇپ كەلگىنىنى، — دەپ كۈلكە چىقاردى ئارىدا تۇرغان
چوكانلاردىن بىرى، — تېخى قىزلىق قۇدا ئوغۇللۇق قۇدىنىڭ
ئالدىغا ئۇسسۇل ئويناپ چىقسۇن دېيىشى قىزىق، ئۇلارنىڭ...
— بۇ گەپكە چوڭ — كىچىك ھەممەيلەن كۈلۈپ كېتىشتى.

— ۋۇي، شۇنداقمۇ دېدىمۇ تېخى؟

— دېمەمدۇ، ئارائاۋاتلىقنىڭ دېمەيدىغان نېمە گېپى بار!

— ئۇ گەپنى كىم تاپقاندۇ، ئەمدى؟

— شۇلارنىڭ شەھەردىن چىققان تۇغقانلىرىدىن بىرى دې-

گەنمىش.

— ۋاي قوۋۇرغامەي، گامى خەقلەر ئۆزىنىڭ ئېتىزلىقتا

لايغا دەسسەپ يۈرگىنىدىن خەۋىرى يوق، چۈشىدە شەھەرلىك-

نىڭ پوققىغا تېپىلىپ يۈرەمدۇ، نېمە؟ بىر نان تاپسا داپ چاپ-
تۇ، دېگەندەك، قازانغا يىگىرمە - ئوتتۇز چارەك گۈرۈچ سې-
لىپ، توي قىلغۇدەك بولسا، تاپمايدىغان قىلىقى، بىر - بىر-
گە قويمايدىغان شەرتى قالمايدىكەن، ئەجەب؟!

ئەتىگەندىن بېرى نازىلخان ئۈچۈن كايىپ - جوۋاپ مېھ-
مان ئۇزاتقان قوشنا ئاياللار، يەڭگىلىرى، كېلىن - قىزلىرى
پەرتۇقنى يېشىۋېتىشنىمۇ ئۇنتۇپ، ھەيرانلىق بىلەن غەيۋەت
ھېسسىياتى ئارىلىشىپ كەتكەن بىر كەيپىياتتا قىزغىن
پاراڭغا چۈشكەن ئىدى.

— ۋىيەي، ئەمىسە مەن ئەجەب نازىلخاچامنىڭ ئايال قۇ-
دىسى ئۈچۈن ئۇسسۇل ئويناپ بەرگىنىنى كۆرمەي قاپتىممىنا؟
— نازىل ئاچام قۇدىسى ئۈچۈن ئۇسسۇل ئويناپ بېرىد-
غان بوشاڭ خوتۇنلاردىن ئەمەس، — دېدى سۆزمەن ئاياللاردىن
بىرى.

— ئەمىسە، ئۇلار تەلەپ قىلىپ تۇرۇۋالسا قانداق قىلد-
دۇ؟

— تاس - تاس قالدى، نازىل ئاچامنىڭ قۇدىسى ئۇسسۇل-
نى ئۆزى ئوينىغىلى.

— قانداق بولدى؟

— ئەر قۇدىنىڭ ئاچچىقى يامانكەن، ئاياللارنىڭ ھويلىغا
كىرمەي قوللىرىدىكى زەللىسىنى كۆتۈرگىنىچە دەرۋازا ئال-
دىدا تۇرۇۋالغىنىنى كۆرۈپ، قوچقارنىڭ مۇڭگۈزىدەك يۈگ-
شىپ تۇرغان بۇرۇتنى لىكىلدەتتى شۇنداق بىر ئالىيىۋىدى،
ئاغىچىخان تاتىرىپ كەتتى. يېنىدىكى ئاياللارغا ئېرىنى ئىما
قىلىپ بىرنېمىلەرنى دەپ بەدەر ھويلىغا ماڭدى.

— بۇرۇتقا لايىق سۈر - ھەيۋىسى بار ئادەمكەن ھە، ئە-

مىسە ئۇ؟

— شۇنداققەك تۇرىدۇ.

— بەزى خوتۇنلارغا شۇنداق ئەرلەرمۇ ھەق !

— شۇنداق قىلىپ، ئايال قۇدىلارنىڭ بىر - بىرىنى

ئۇسسۇلغا سېلىش خىيالى سۇغا چىلاشتى، دەيلى؟

— كۆپۈككە ئايلاندى. ئەمما مېھمان بەك جىق بولغاچقا،

ئۇلارنى ئۇزاتقىچە نازىل ئاچام ئۇسسۇل ئوينىغاندىن ئۆتە جىق چۆرگىلەپ قالدى.

— زادى مېغىزى يوق كو ياتقاقتەك پۈچەك خەقلەر بىلەن

قۇدىلىشىپ قاپتىكەنمىز، — دېدى نازىلخان پاڭى سالغان

خېمىردەك ئۆزىچە ئۆرلەپ، — خۇددى قىزىمىز چوڭ بولۇپ

ئولتۇرۇپ قالغاندەك، ئەر چىقماي قالدىغاندەك ئالدىراپ -

تېنەپ ئۆچۈر بېرىۋېتىپتىكەنمىز. ئىشنىڭ بىسمىلىستى

ھەشقاللىسى، نانلىقى، تويلۇقىدىن باشلاپ بىر چېقىۋالغىلى

تۇرۇپتى، ئاخىرى توي تۈگىگىچە قىلغان قىلىقى شۇ بولدى.

— نۇرۇۋىنى ئۆيىگە ئاپىرۋالغاندىن كېيىنمۇ يەنە شۇ

قىلىقىنى قىلىپ، ئۆچىسىغا كىيىم، قورسىقىغا نان بەرمەي،

يات - يالۋاغلىقىنى كۆرسىتەرمۇ ئۇ تۆمۈر تىرناقلا؟!

— يامان بولسا بىر شۇنداق قىلىپ باقسۇن قېنى، قىد -

زىمىنى ئولتۇرغۇزۇۋېلىپ، ئوساللىق قىلغىنىغا ئىلگىرى -

كېيىن دوڭغاي تارمەن، ئۇ خەقنى! — دېدى نازىلخاننىڭ ئۆپ -

كىسى ئۆرلەپ.

— ئوبدان دېدىڭىز تازا، بىزمۇ ۋاقتى كەلگەندە ئۆزىمىز -

نى كۆرسىتىپ قويمىساق، بىز ئۆلگىچە ئېشەك ئېتىپ بويىد -

مىزغا مىنىۋالدىغان ئوخشايدۇ، ئۇلار... ئوغۇل چوڭ قىلغان

ئادەم چوڭ ئادەم ئەمەس... تېخى قىز بالا ئەتۋارلىشىپ كې -

تىۋاتىدۇ، بۈگۈنكى كۈندە!

— ھاي - ھاي! توي تۈگىسىمۇ، تويغۇلۇقى تۈگىمىگەندەك نېمە تۈگىمەيدىغان كوت - كوت ئۇ؟ — ئوغۇل تەرەپ قىزنى كۆچۈرۈپ مېڭىشقاندىن كېيىن ھويلا - ئارامنى بېسىقتۇ - رۇش، ئۆتتە ئەكەلگەن قازان بېشى لازىمەتلىكلىرىنى ئىگىلىد - رىگە قايتۇرۇش دېگەندەك ئىشلار بىلەن ئالدىراش يۈرگەن ھە - سەن خالۋاپ، توي قازىنىنىڭ قارىسى يۇقۇپ قالغان قولىنى دەسمال بىلەن سۈرتكەچ ئاياللارنىڭ يېنىغا كەلدى، — ئاچا - سىڭىل ئىككىڭلار ئۆزۈڭلارچە ئۇلۇغ ئوتتا قالغان چۆگۈندەك قايناپ كەتتىڭلارغۇ؟ ياكى قوشنىلارنى ئەتىگەندىن بېرى ھې - رىپ قالدى، دەپ ئۇلارغا بىر - ئىككى پەدە ئويۇن قويۇپ بې - رەي دەمىسلەر؟

— تاڭ ئاتقاننىڭياقى بۇ ھويلىدا يوقتەك گەپ قىلمىسىلا - ھەي، — دەيدى نازىلخان ئېرىنىڭ ھارغىن چىرايىغا پەرۋا - سىز قاراپ، — خەق ئۆزىنى ئەرشەلادا، بىزنى يەر - پەگادا ھېسابلاپ قىز بەرگەنگە تويغۇزۇپ ئانى قىلىۋاتسا، يەنە غەملىد - رىدە يوق بىر ئاھاڭدا گەپ سورايدىكەنلا كىشىدىن.

— ئەمىسە سىلىنىڭ قاش - كۆزۈڭلارغا بېقىپ، خوتۇنۇم خاپا بولۇپ قالدى دەپ خەق بىلەن سوقۇشسام بولامتى؟ — ھەسەن خالۋاپنىڭ پېشانىسىدىكى تۈرۈم - تۈرۈم قورۇقلارنىڭ بىرى مەڭ بولدى، — خۇدايىم قىزلىق تەرەپكە تاشتەك ئې - غىرلىق بېرىمەن دەپتىكەن، خەق بىلەن تەڭ بولۇپ شىنىنىڭ كاللىسىغا تەڭ مىنسەك، ئەل - جامائەتنى قارىتىپ قويۇپ تويىنى بۇزساق بولىدۇ - شۇ! مېڭىڭلا، تولا گەپ قىلماي ئاۋۇ كىگىز - كېچەكلەرنى يىغىشتۇرۇڭلار! — ھەسەن خالۋاپ خو - تۇن - بالىلىرىغا چالۋاقاپ ئۇلارنىڭ ئاغزىنى جىملىدى.

چۆلدە رەپ قالغان ھويلا جىمجىت بولۇپ قالدى. ھويلىنىڭ ئالدىدىكى قۇمساڭخۇ يول، يولنىڭ ئۇ تەرىپىدە ئازغىنە سۇ بىلەن تېگى كۆرۈنۈپ قالغان ئۆستەڭ، يول ياقىسىغا جايلاشقان ئۆيلەر كەچكى شەپق جىلۋىسىدە سۇس نۇرلىنىپ تۇراتتى.

ئەتىگەن تاڭ سۈزۈلۈش بىلەن تەڭ مەھەللە شاۋقۇن - سۈرەنگە تولدى. ھەممەيەلەن ھەسەن خالۋاپنىڭ ھويلىسىغا جەم بولۇپ بىرلىرى قول سۈيى ئېلىپ، بىرلىرى داستىخان سېپىلىپ، بىرلىرى ئاش توشۇپ، يەنە بىرلىرى چاي قۇيۇپ دېگۈدەك ئاۋۋال مەسچىت - مەسچىتلەردىن كەلگەن جامائەتنى ئۇزاتتى. ئاندىن يىراق - يېقىندىن كەلگەن مېھمانلارنى كۈتەتتى. كۈن قوزچۇشتىن ئۆتكەندە ئايال مېھمانلارنىڭ ئالدى كەلدى شۇنىڭ بىلەن مېھمان ئۇزىتىش ئىشىنى ئاياللار ئۆتە كۈزۈۋالدى.

قۇدا تەرەپتىكىلەر كەلگەندىن كېيىن ھەسەن خالۋاپ، نا زىلخانلار بىردىنلا پايپاسلاپ قالدى. بۇنداق بولۇشى، قۇدىلارنىڭ مېھماننى تويىدىن ئىلگىرى پۈتۈشۈۋالغىنىدىن ئاز كەم بىر بار ۋەز كۆپ ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە مېھمانلار بىراقلا كەلگەن بولغاچقا، شۇنچە كەڭرى ھويلىغا پېتىشماي پاتىپاراق - چىلىق پەيدا بولدى. مېھمان ئۇزىتىدىغان ئىشتا قۇدا مېھماننى ئۇزىتىشتىنمۇ تەس ئىش بولمىسا كېرەك. كۆپىنچە قۇدىلار ھەر بىر ئىشتا ساھىبخاننىڭ ئىپادىسىگە، ھەرىكىتىگە ئىنچىكە سەپ سالىدۇ. سالغان داستىخانغا، قۇيغان چېپىغا سىنچى كۆزلىرى بىلەن قارايدۇ. بايا نازىلخاننىڭ ئاغزى بېسىلماي سۆزلەپ كېتىشىمۇ شۇ سەۋەبتىن. ئۇ ئايال قۇدىسى مېھمانلىرىنى باشلاپ سەپ تارتىپ كەلگەندىن كېيىن شۇنچە

كۆپ مېھماننى كۆرۈپ چۆرگىلىتىپ قويۇپ بەرگەندەك نېمە قىلىشىنى بىلەلمەي قالدى. جابدۇپ قويغان يەتتە ئېتىز ئۆيگە پېتىشماي قېلىپ جىلە بولغان مېھمانلارنىڭ بەزىلىرىنىڭ ۋىتىلداق ئاغزىدىن ئانچە - مۇنچە دېمەيدىغان گەپلەرمۇ چىقىپ كەتتى. ھېلىمۇ ياخشى، ئەر مېھمانلارنىڭ ھالى يوقكەن، ھە - سەن خالۋاپ ئۇلارنى ھويلىنىڭ كەينىدىكى ئۆرۈكلۈك باغقا باشلىۋىدى، ئوشۇق - تۆشۈك گەپ - سۆز قىلماي، ئۆرۈك سا - يىسىدىلا سورۇن تۈزۈپ ئولتۇرۇشتى. ئەمما كۈيغۇغۇلغا يىگىت قولدىشى بولۇپ كەلگەن ياش بالىلار ياشلىقىنى قىلىپ بىر ئاز شوخلۇق قىلغان بولدى...

خۇداغا شۈكۈر، ئىشقىلىپ نېمىلا بولمىسۇن، چوڭ ئىش يۈز بەرمەي تويۇمۇ ئۆزىدى. نۇر بۇۋىنى چىرايلىق يۆتكەپ كې - تىشتى. كوناىلار مۇسۇلمانچىلىق دېگەن ئاستا - ئاستا بولىدۇ دەپتىكەن، بۈگۈن لايىقىدا بولماي قالغان قائىدە - يوسۇنلار بولسا ئەتە - ئۆگۈن ئوبدانراق قىلىشىۋالامدۇق. بۇنىڭدىن كېيىن ئاشۇ قۇدىلىرىمىز بىلەن يەنە بىز بولغاندىكىن... خە - يال سۈرگىنىچە ھويلىنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر پەس قاراپ تۇرغان ھەسەن خالۋاپ خوتۇن - بالىلىرىغا ھويلا - ئارامنى يىغىشتۇ - رۇۋېتىشنى تاپىلاپ قويغاندىن كېيىن دەرۋازىنىڭ يېنىدىكى ئېتىز - ئېرىق لازىمەتلىكلىرى قويۇلغان ئۈستى ئوچۇق ئۆي - دىن كەتمىنىنى قولغا ئالدى. باغ ئىشىكىدىن چىقىپ، ھويلا بىلەن قۇم بارخانلىرى ئارىسىدا قىسىلىپ تۇرغان ئېتىزلىققا يېتىپ كەلدى.

بۈگۈن مەھەللىنىڭ سۇ ئۆۋىتى بولۇپ، باشاق تارتىش ئالدىدا تۇرغان بۇغداي ئېتىزلىرى سۇغا تەشنا بولۇپ تۇراتتى. ھەسەن خالۋاپ ئېتىز بېشىدا توختاپ ئەتراپقا نەزەر سالدى.

قۇياش قۇم بارخانلىرىغا باش قويغان، كەچكى شەپەق نۇرىغا چۆمگەن ئېتىزلىقتا كىشىلەر سۇ ياقلاش بىلەن ئالدىراش چېپىشىپ يۈرۈشەتتى.

ھەسەن خالۋاپ ياپپېشىل مايسىلار ئارىسىدىكى ئېرىق بو-
يىدا زوڭزىيىپ ئولتۇرۇپ كەتمىنىنى ئالدىغا قويدى. توي ھە-
لەكچىلىكى بىلەن يۈرگەن نەچچە كۈندىن بېرى ئىشلەتمەي قو-
يۇپ قويغان كەتمەنگە ئاندا - ساندا دات ئورناشقان، سېپىمۇ
بىر ئاز بوشاپ قالغاندەك تۇراتتى. ئۇ كەتمەننىڭ چۆلىدىسىنى
ئېرىقتىكى قىزغۇچ لاي ئېقىنغا چىلاپ قويدى، بىر ھازا نەم-
دىلىپ كۆپۈشكە باشلىغان كەتمەن سېپى ئۆزلىكىدىن چېڭىپ
قالدى. خالۋاپ يەنە قەيەردىندۇر قولىغا چىقىپ قالغان كېۋەز
مۇندىسى بىلەن كەتمەننىڭ يۈزىدىكى دات - داغلارنى سۈرۈشكە
باشلىدى. كەتمەننىڭ يۈزى ئاستا - ئاستا پارقىراپ باشقىدىن
ئېچىلدى. ئاپئاق پارقىراپ تۇرغان كەتمەن يۈزىدە ئاخىرقى
شەپەق جىلۋىسىدىن بىر نۇر ئەكسەلەندى. كەتمەندىكى نۇر
جىلۋىسىدىن كۆزلىرى چاقنىغان بۇ دېھقان ھاياجان ئىچىدە
بېشىنى كۆتۈرۈپ بىردە كەچكى شەپەق جىلۋىسىگە، بىردە قو-
لىدىكى كەتمەنگە زوقلىنىپ قاراپ كەتتى.

ئېھ، دېھقان... ھەسەن خالۋاپ قۇياشنى كۆتۈرۈۋالغاندەك
ھاياجانغا چۆمدى.

2

پىننەخان قېيىنئانىسىنىڭ كۈتۈلداشلىرىنى ئاڭلاپ، قو-
لىدىكى سۈپۈرگىنى تامغا يۆلەپ قويدى. ئەتىگەندىن بېرى ئاز-
چە ئېچىلماي قارا بۆلۈتتەك تۇتۇلۇپ تۇرغان كېلىنچەك ئۆزدە-

نى ھۇجرا ئۆيگە تاشلىدى. كېلىننىڭ بۇ قىلىقى قېيىنئانە-
نىڭ نەزىرىدىن قېچىپ قۇتۇلالىدى. ئەمما ئۇنىڭغا ئەگىشىپ
كەينىدىن ھۇجرا ئۆيگە كىرىشنى ئەپسىز كۆرۈپ، نېمە ئىش
بولغانلىقىنى سۈرۈشتۈرۈپ بېقىش ئۈچۈن ئوغلى ھۈسەينا-
خۇنىنى ئىزدىدى. ھۈسەيناخۇن بولسا ھويلىدا كۆرۈنمەيتتى.

«بۇ كېلىننىڭ نېمە دەز كەتكەندۇ ئەمدى...» نازىلخان
كېلىننىڭ باتناپ قېلىشىنىڭ سەۋەبىنى خىيال قىلغاچ، توپا
توزۇتقانچە كىگىزلەرنى قاقتى. ھېچنېمە نەزىرىدىن ساقىت
بولمايدىغان ئىتتىك كۆزلىرىنىڭ قۇيرۇقىدا ئوغلىنىڭ ھۇج-
راسى تەرەپكە قاراپ قويدى. لېكىن ئۇنىڭ ئۆيگە كىرىپ كې-
لىنىدىن ئەھۋال سوراقتا رايى بارمايتتى.

خېلى بىر ۋاق بولۇپ، ئىشلار بېسىقىغا چۈشكەندە كىچىك
كېلىننىڭ ھۇجرىسىدا چوڭ كېلىن روزىگۈل پەيدا بولدى:
— نېمە بولدى، يەڭگەم سىزگە؟ بىردەمنىڭ ئىچىدە
ئالۋاستىڭىز كېلىپ قالدا ئەجەب؟

— ھېرىپ قالدىم، — دېدى پىننەخان.

— ياق، كۆڭلىڭىزدە باشقا گەپ بار، — چوڭ يەڭگە ئېپى
يەڭگىسىنىڭ سۆزىگە ئىشەنمەي ئۇنىڭ يېنىغا چۆكتى، —
سىز ھېرىپ قالغانغا يېتىۋالدىغان پىننەخان ئەمەس.

— راست، روزىگۈل ئاچا، — ئېپى يەڭگە بىر ئاز جانلى-
نىپ، يەڭگىسىنىڭ بىر جۈپ ئالتۇن ئۈزۈك سېلىنغان بارماق-
لىرىنى سىلىدى.

— يوشۇرمىسىڭىزمۇ كۆڭلىڭىزدىكىنى بىلىپ بولدۇم
خېنىم... قېيىنئانەمنىڭ تويىنى ئۈزۈش بولۇپ ئارائۋاتلىقنى
قاساپ كەتكىنى كۆڭلىڭىزگە كەلدۇ، تايىنلىق؟
پىننەخان ئۈندىمىدى، يەڭگىسى دېگەندەك بايا ئۇ قېيىنئانە-

نېسىنىڭ ئۇلارنى يامانلاۋېرىشىنى كۆڭلىگە سىغدۇرالمىغان ئىدى.

— يۇرتلۇقنىڭ گېپىنى قىلسا ھەرقانداق ئادەمنىڭ ئاچچىقى كېلىدۇ دەڭا، لېكىن قېيىنئانامنىڭ ئاشۇ ئاغزىنى سىزمۇ بىلىسىز، شۇڭا كۆڭلىڭىزگە ئالماڭ. نۆۋىتى كەلگەندە ئالەمسازلىقنى راۋرۇس قىلىپ قويۇپ، ئارقىدىن ئاشۇنداق سۆزلەيدىغانغا كۆنۈپ قالغان ئېغىز، ئۇ.

— ھە دېسە قۇمئاۋاتلىق ئاق، ئارائاۋاتلىق كۆك... دەپ خەقنى يامان دەۋەرمەي، ئۆزىنىڭ قانداقلىقىنىمۇ ئويلاپ قويسا بولىدۇ!

— ئۆزىنىڭ قانداقلىقىنى ئويلايدىغان كىم بار ھازىر. سىز ئابباسخانلارنىڭ قىزى بولمىغاندىكىن خاپا بولماڭا، بولدى، — روزىگۈل پىنئەخاننىڭ يېنىغا كېلىپ ئولتۇرۇپ بۇ تاۋى نازۇك يەڭگىسىنىڭ كۆڭلىنى ياسىدى.

— شۇنداق بولسىمۇ كىشىنىڭ كۆڭلىگە كېلىدىكەن. — ھەي راست، بۈگۈن دېگەن توي تۇرسا، ئالتۇن زىر-ئىڭىزنى سالماپسىزغۇ، يا ئانىڭىزنىڭ ساندۇقىدىمىتى؟

— ياق، مەشەدە ئىدى، كېيىنكى قېتىم يامانلاقتىن يېنىپ كەلگەندە زىرەمنىمۇ بىللە ئېلىپ كەلگەن... — پىنئەخاننىڭ ئۇنى ئىچىگە چۈشۈپ كەتتى. يەڭگىسىنىڭ كۆڭۈل ئىزدىشى بىلەن ئازادلىشىپ قالغان كۆڭلى باشقىدىن يېرىم بولدى.

— ئەمەسە قېنى، نېمىشقا سالمىدىڭىز؟ پىنئەخان دېيىش تەس بولغان بىر گەپ ئۈچۈن قىيىنلانغان. دەك قوش قاپىقى دۆڭ كەلگەن يۇمۇق كۆزلىرىنى يەڭگىسىنىڭ چوڭ، كۆكۈش كەلگەن كۆزلىرىگە تىكتى: